

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdu v právní věci žalobců: **a) P. Š., b) M. Š.**, oba zast. Mgr. Davidem Zahumenským, advokátem se sídlem třída Kpt. Jaroše 1922/3, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalobce a) proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 19. 6. 2025, č. j. 59 A 7/2024-44, o návrhu žalobce a) na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.
- II.** Žalobci a) **se ukládá** zaplatit ve lhůtě **3 (tří) dnů** od právní moci tohoto usnesení soudní poplatek (podle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů) za návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví, který činí podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků částku

1000 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností se žalobce a) (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“), kterým tento soud zamítl žalobu obou žalobců proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 3. 2023, č. j. 035496/2023/KUSK, ve věci odstranění stavby oplocení.

[2] Společně s kasační stížností podal stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel ve svém návrhu na přiznání odkladného účinku namítal, že by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly nepoměrně větší újmu, než může vzniknout jiným osobám, a přiznání odkladného účinku není v rozporu s žádným důležitým veřejným zájmem. Při nepřiznání odkladného účinku hrozí, že stavba bude skutečně odstraněna, což by představovalo nevratný zásah do práv stěžovatele, který by již nebylo možné zhojit. Zároveň by odstranění stavby stěžovateli způsobilo značnou majetkovou škodu. Stěžovatel dále poukázal na to, že v obdobných

případech bývá odkladný účinek přiznán a že v této věci již krajský soud usnesením ze dne 5. 3. 2024, č. j. 59 A 7/2024-29, přiznal odkladný účinek žalobě a odkázal na odůvodnění tohoto usnesení.

[3] K návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku se žalovaný nevyjádřil.

[4] V souladu s § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Přiznání odkladného účinku je mimořádným institutem, kterým jsou před meritorním rozhodnutím o kasační stížnosti prolomeny právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba nahlížet jako na zákonné a věcně správné až do jeho případného zrušení zákonným postupem. Odkladný účinek by tak měl být přiznáván pouze za splnění výše vymezených podmínek § 73 odst. 2 s. ř. s.

[6] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uvedených stěžovatelem a okolností projednávané věci dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v této věci splněny.

[7] Nejvyšší správní soud v první řadě posuzoval splnění podmínky nepoměrně větší újmy na straně stěžovatele ve srovnání s újmou, která by hrozila jiným osobám. Stěžovatel namítá, že by v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti mohlo dojít k odstranění stavby, a to za situace, kdy je oplocení v dané lokalitě možné.

[8] Při posuzování otázky, zda by výkon rozhodnutí znamenal pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, tedy Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že tato nepoměrně vyšší újma stěžovateli hrozí. Nejvyšší správní soud již v usnesení ze dne 15. 6. 2016, č. j. 6 As 107/2016-40 konstatoval, že „*odstranění stavby by tedy mohlo vést k nevratnému porušení práv stěžovatelky, které by již nebylo možné zhojit ani případným rozhodnutím v její prospěch, neboť takové rozhodnutí by bylo ve značné míře spíše akademického charakteru a nemohlo by stěžovatelce poskytnout účinnou ochranu*“. Rozhodnutí, které by hovořilo ve prospěch stěžovatele, by v zásadě pozbylo smyslu, jelikož stěžovatel by již musel čelit negativním důsledkům rozhodnutí spočívajícím v odstranění stavby, aniž by měl Nejvyšší správní soud možnost rozsudek krajského soudu přezkoumat. V případě nepřiznání odkladného účinku by stěžovatel stavbu musel odstranit a v případě úspěchu ve věci znovu obnovit, což by s sebou neslo finanční náklady na novou stavbu. Naproti tomu, pokud by kasační stížnost byla shledána nedůvodnou, dojde k pouhému oddálení povinnosti stavbu odstranit. Oproti tomu újma jiným osobám nehrozí, resp. není patrná. Navíc i krajský soud na návrh žalobců přiznal žalobě odkladný účinek shora uvedeným usnesením č. j. 59 A 7/2024-29, na které poukázal stěžovatel. První podmínku pro přiznání odkladného účinku tak Nejvyšší správní soud považuje za splněnou.

pokračování

[9] S ohledem na to se Nejvyšší správní soud zabýval dále tím, zda přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem, a tento rozpor neshledal. Bezpochyby je dán zájem na tom, aby bylo možné rozhodnout o povinnosti odstranit neoprávněnou stavbu. V projednávané věci však přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti dojde pouze k odložení účinků rozsudku krajského soudu. Z usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008-131, č. 1698/2008 Sb. NSS, vyplývá, že pro zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku nestačí pouhá existence kolidujícího veřejného zájmu, ale je nutné vážit intenzitu hrozícího zásahu do základního práva svědčícího žalobci s intenzitou narušení veřejného zájmu. Z okolností posuzované věci nevyplývá, že by zachování stavby po omezenou dobu představovalo rozpor s důležitým veřejným zájmem, který by svou intenzitou byl srovnatelný s intenzitou hrozícího zásahu do práva stěžovatele. Ostatně žalovaný se k návrhu vůbec nevyjádřil a v případě neúspěchu kasační stížnosti bude stěžovatel povinen stavbu odstranit. Toto usnesení proto není s důležitým veřejným zájmem v rozporu.

[10] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud v souladu s § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. kasační stížnosti odkladný účinek přiznal (výrok I.).

[11] Nad rámec výše uvedeného Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že rozhodnutí o přiznání odkladného účinku je dočasné povahy a nijak nepředjímá, jakým způsobem bude o kasační stížnosti meritorně rozhodnuto.

[12] Jde-li o uložení povinnosti zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku (výrok II.), vycházel zdejší soud ze závěrů usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, č. 4616/2024 Sb. NSS, zejm. bodu [23], podle něhož tato povinnost vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit. Proto je soud ve správním soudnictví v usnesení o návrhu na přiznání odkladného účinku současně povinen výrokem uložit povinnost zaplatit poplatek za tento návrh, a to ve výši 1 000 Kč podle položky 20 sazebníku poplatků. Tento soudní poplatek je splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost poplatek zaplatit uložena (§ 7 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů).

[13] Soudní poplatek lze zaplatit:

- v hotovosti na pokladně Nejvyššího správního soudu v úředních hodinách (informace o úředních hodinách dostupné zde: <https://www.nssoud.cz/kontakty/pokladna>) nebo
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 – 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1050414225**.

Poučení:

Pokud úhradu soudního poplatku provádí **jiná osoba než povinná**, je nutno do zprávy pro příjemce na příkazu k úhradě uvést, za koho se úhrada provádí.

Nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, bude jej Nejvyšší správní soud vymáhat.

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 31. července 2025

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu